

METAMORFÓZY DOMŮ

Dovolím si tvrdit, že doba, kdy se hromadně razila teorie, že než složitě starý, památkově nechráněný dům přestavovat, tak je lepší jej zbourat a postavit nový, už uplynula. Začínáme si totiž více vážit toho, co nám zanechali předkové: hledáme svoje kořeny, snažíme se je odhalit, posílit, zocelit a sebevědomě je ukázat. Odkud a kam jdeme? Hledáme svoji identitu a odpověď na ni může být architektura domů, které se dají znovu obydlet poté, co byly rekonstruovány a přestavěny tak, aby se v nich dalo žít se všemi vymoženostmi, na něž jsme si v jedenadvacátém století zvykli. Důležité je uchovat základ, jakousi DNA původní architektury, na niž se investoři rozhodli navazovat. Novostavby jsou sice efektní i efektivní, ale chybí jim v dřtivé většině právě jakýkoliv vztah k minulosti. I když to není jednoduché, protože se předem nedají odhadnout úplné náklady (nikdy nevíme, která stěna spadne, co bude potřeba vyztužit, nahradit), ukazuje se, že rekonstrukce mají svůj neodiskutovatelný smysl. A budeme-li sledovat současnou českou architekturu, pak zjistíme, že zdejší

architekti jsou v nich schopni podávat mistrovské výkony, jež jsou měřitelné s produkcí tradičně vyspělých architektonických zemí podobné velikosti, jako je Rakousko, Švýcarsko nebo Nizozemsko, ale i Dánsko nebo Norsko.

Ve čtyřadvacátém pokračování *Jiných domů* představujeme osm počínů, z nichž každý po svém přistupuje k tématu metamorfóz architektury z různých období dvacátého století. Právě rozmanitost konceptů je velmi inspirativní. Ukazuje totiž, že prakticky není stavby, již by nešlo znovu oživit. Ludku Rýznerovi se v Rožnově pod Radhoštěm podařilo vrátit vile původní funkcionalistickou eleganci, kterou ztratila při několika předchozích úpravách. Jan Schindler důmyslně doplnil starý rozpadající se dům o novou část, jež do něj nechala proudit životodárnou energii, aniž by starou okolní zástavbu jakkoliv narušil. Zdeněk Rychtařík citlivě přestavěl nenápadnou rodinnou vilku z přelomu sedmdesátých a osmdesátých let nalezením vhodných dispozic a sjednocením fasády. Svatopluk Sládeček uplatnil svůj princip „neviditelné archi-

tektury“, když vymyslel způsob, jak do bývalé elektrárenské haly vestavět rodinný dům. Když se mění funkční využití industriálního objektu, hovoříme o architektonické konverzi. Příkladná konverze se podařila Pavlu Martinkovi, který bývalou sýpku přestavěl na moderní „vertikální“ bydlení, a areál vysloužilé pekárny dostal impuls, jak zastavit jeho chátrání. Další z řady podobně empatických přístupů je rekonstrukce stodoly, jež byla adaptována Radkou Valovou a Jakubem Valou natolik invenčně, že může sloužit jako příklad vhodný následování: o stodolách lze obecně říci, že jsou pro „konvertování“ jako stvořené. Totéž platí o obnově baťovského půldomku od studia Element, jemuž se jednak podařilo lépe rozčlenit jeho stísněný interiér, jednak do něj nechalo vstoupit přirozené světlo, které nečekaně modeluje a opticky rozšiřuje jeho vnitřní prostory. Jakub Fišer při rekonstrukci bytu v domě ve stylu art-deco zase předvedl neobyčejnou schopnost interpretovat krásný styl dvacátých let v soudobém výrazu, a ještě jej rozvinout vlastnoručně navrženými nábytkovými kusy.

extra JINÉ DOMEY 24 – REKONSTRUKCE A KONVERZE

Příloha časopisu Reflex o architektuře a bydlení – duben 2016

Autor: Petr Volf | Grafický design: Michal Kořán | Vedoucí vydání: Iva Ženková | Jazyková korektura: Jaroslav Šajtar

OŽIVENÁ PAMĚŤ

AUTOR: JAN SCHINDLER PROJEKT: 2011 REALIZACE: 2012-2013
 ZASTAVĚNÁ PLOCHA: 136 m² UŽITNÁ PLOCHA: 228 m²

Na otevřeném dialogu s duchem místa je založen projekt rekonstrukce domu, který byl postaven na začátku devatenáctého století a stal se pevnou součástí historické domkářské zástavby bývalé osady Tejnka. Je to malebná končina mezi Břevnovem a výletníky milovanou plání Ladronka, kde mají lidé pořád ještě k sobě blízko – jako za starých časů.

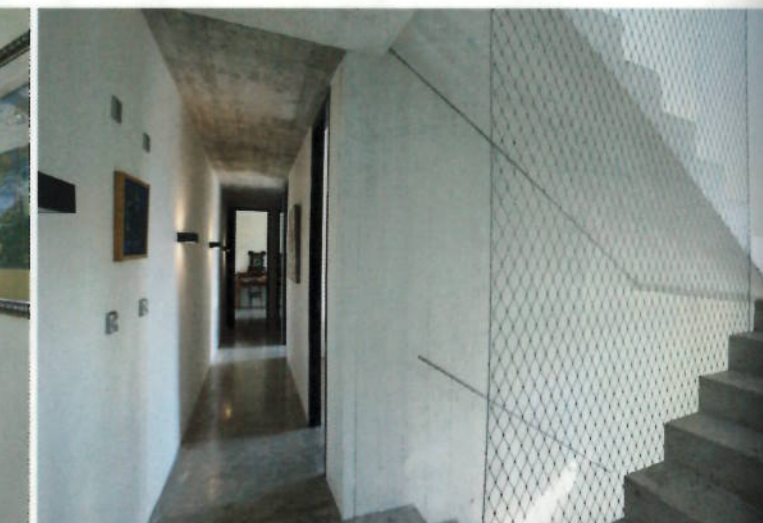
Podlouhlý dům se sedlovou střechou (severo jižní orientace) a oproti ulici výrazně sníženým dvorkem byl později zvednut o další patro a krov. Když se přistoupilo k jeho opravě, byl jeho stav katastrofální, dřevěné konstrukce prohnilé, zdi mokré. Zdálo se to beznadějně. Architekt a investor v jed-

né osobě to viděl jinak: rozhodl se, že do starého domu vetkne třípodlažní vestavbu a podél ulice ji doplní výtvarným výrazem přístavbou. Historická budova s novou částí spolu nyní vytvářejí v půdorysu písmeno L. Přístavek je pojat jako přehledný objekt z monolitického pohledového betonu, jehož plochá střecha kopíruje niveletu přilehlé ulice, čímž vznikla dostatečná plocha pro pohodlné parkování a také vstup do domu.

Téma „masivního stavění“ pokračuje také v rámci původního domu formou vestavby betonových stěn, stropů a schodiště, vše s příznámým povrchem po bednění z neholbovaných dřevěných prken. Obdobně jsou provedeny i podlahy: jako

strojně hlazené betonové desky patnácticentimetrové tloušťky. Přízemí je orientováno kolem intimní vnitřní zahrady (atria) a je koncipováno jako plynulý volný prostor s jídelnou a kuchyní, s návazností na sníženou místnost obývacího pokoje. V horních podlažích se nachází privátní sféra domu s ložnicí, třemi dětskými pokoji, pokojem pro hosta, pracovnou a dvěma koupelnami.

Veškeré místnosti jsou přístupné z dlouhé chodby vedené podél západní obvodové zdi, která vznikla prostorovým prodloužením hlavních schodišťových podestí. Výsledek udivuje precizností, velkorysostí a vyváženými dispozicemi, které umožňují soukromí a klid.

Botanica K

V souladu s přírodou

Skanska zahájila stavbu v místním měřítku jedinečného bytového domu, který využívá systém pro hospodaření se Sedou vodou. To znamená, že voda z umyvadel, van a sprch bude po přečištění využívána pro splachování toalet. Pokud šedé vody z uvedených zdrojů nebudou stačit, bude systém doplněn zachycenou dešťovou či pitnou vodou. Díky tomuto řešení mohou noví obyvatelé bytového domu uspořit až 6 000 litrů pitné vody denně.

Šestipodlažní bytový dům Botanica K (3, 4) se sedmým ustoupeným podlažím je rozdělen na dvě samostatné nadzemní sekce, které jsou propojeny společným suterénem, v němž budou umístěny sklepy, parkovací stání a technické zázemí domu. V podzemním podlaží bude kolárna a místnost se sprchou pro mytí kol, kočárků či zablácených psů.

V rámci této etapy je navíc naplánovaná výstavba přilehlého parku s odpočinkovými zónami, jehož součástí bude také dětské hřiště. Dispozičně jsou byty řešeny jako 1+kk až 5+kk, podlahová plocha se pohybuje v rozmezí od 35 do 121 m². Všechny byty nabídnou novým majitelům komfort balkonu či terasy, některé budou mít praktické předzahrádky. Svůj nový domov zde najdou singlové, páry i rodiny. V nabídce převažují byty 2+kk a 3+kk.

Energetická náročnost B

Více o projektu na www.skanska.cz/reality
 Facebook: Skanska – Inspirace pro bydlení

INZERCE

SKANSKA